

[Ole Olsen]

ind på, højere eller lavere. Det er en slags sagsbehandling, vi skal lave, over et vældig stort område, meget, meget større, end den enkelte sagsbehandler må have i administrationen, og der trænges bestemt til medhjælp.

Jeg vil lige føje til, at der i vidt omfang vil være tale om hjælp til folk, der er uden videregående uddannelse. Kommer der nye medlemmer herind uden videregående uddannelse – jeg har snakket med en del af dem – så føler mange af dem sig fuldstændig overvældet af, hvad der sker. En hjælp til dem – vi snakker både om akademiske halvdagssekretærer og skrivepersonale – vil betyde meget for dem, så de kan få et overblik over lovgivningsstoffet på meget kortere tid.

Kaj Hansen (DKP):

Det er jo et konservativt hus, vi arbejder i, hvad angår arbejdsformer m. v. Det tror jeg at selv den konservative hr. Ninn-Hansen vil give mig ret i, da han netop påpegede arbejdsformerne for folketingets medlemmer. Det gælder arbejdsformer, det gælder faciliteter, og det gælder teknisk udstyr. På alle disse områder ligger vi herinde langt, langt under, hvad man kender i erhvervslivet eller organisationer af forskellig art.

Jeg synes heller ikke, at vi byder de medarbejdere, vi har i folketinget, tilstrækkeligt gode kår. F. eks. skal de sekretærer, der er behjælpelige ved udvalgsarbejdet, rende med en skrivelse helt ned i enden af mellemetagene, igennem lange gange til første sal, igennem hele vandrehallen ned til folketingssekretariatet og tilbage igen. De bruger skam benene. Der er faktisk noget, der hedder røpost, og der er mange andre tekniske muligheder; det kan overføres på terminaler osv. Det er, ligesom om man herinde i dette hus slet ikke har opdaget, hvad der er foregået på det tekniske område de sidste 25 år, og der er i virkeligheden meget at rette.

Jeg synes, at det forslag, som er fremsat her, peger på noget meget væsentligt, og jeg synes, man hænger sig for meget i formen. Jeg tror heller ikke, at det har fået den rette udformning, men det er da ganske givet, at vi ikke kan fortsætte på den måde. Vi bør både teknisk og med hensyn til sekretærbistand prøve på at leve op til det år, vi befinder os i, nemlig 1978, og dér lader det meget tilbage at ønske.

Vi ser også de stakkels sekretærer her, når de skal til at tælle, hvor mange der stemmer for og imod osv. Man behøver ikke at rejse længere end til Sverige eller til Finland eller andre steder for at se, at her har man fundet ud af for længst, at man bare kan trykke på en knap, og så kan alle se på en stor tavle, hvem der har stemt for, og hvem der har stemt imod. Det er ydermere sådan, at hvis man har stemt forkert, så er der en knap, hvormed man kan slette sin stemmeafgivning og stemme rigtigt.

Der trænges faktisk til at blive taget fat på en hel række områder. Hvis dette forslag kan give anledning til, at man i udvalget finder frem til, hvordan man forbedrer arbejdsformerne for folketingets medlemmer, hvordan man sætter dem i stand til at få mere teknisk bistand, også akademisk bistand, så er vi altså meget positive over for det udvalgsarbejde, der skal foregå.

Bolvig (RV):

Når et nyvalgt medlem kommer ind i dette hus, så bliver han overvældet af den historiske atmosfære, og han bliver vel også straks ydmyg, når tidligere tiders og nuværende politikere fra væggene skuer ned på én. Dernæst tror jeg, at ethvert nyvalgt medlem bliver forbløffet over de helt elendige arbejdsforhold. Det eneste, der giver indtryk af, at ny teknik har fundet vej herind bag de tykke mure, er de summer, vi får udleveret. Jeg er helt enig med hr. Kaj Hansen i de bemærkninger, han kom med med hensyn til manglende tekniske nyskabelser. Hr. Kaj Hansen sagde, at de sidste 25 års udvikling ikke var trængt herind. Jeg tror, at hr. Kaj Hansen er enig med mig, når jeg sætter et 1-tal foran de 25 og siger: de sidste 125 år.

Jeg mener bestemt, at det er et godt forslag, der her er fremsat. Det er et utroligt spild af eventuelt talent, når de enkelte medlemmer skal bruge kolossal mægen tid på arkivering, modtagelse, undersøgelser osv., osv., som det helt rigtigt er fremført af hr. Kaj Hansen. Derfor er jeg helt enig med forslagsstillerne også i de betragtninger, de gør i bemærkningerne. Hr. J. K. Hansen kunne ikke forstå sammenligningen med erhvervslivet; jeg synes, den i meget høj grad er relevant.